

slovnico — **italijansko!** Takó? — Tedaj vlaški uradi, vlaške šole, vlaška cerkev še ne povlašujejo dovolj naroda slovenskega po Primorskem, pomagati mu mora pri tem raznarodovanji in potujčevanji še prvi slovenski književni zavod, „Matica slovenska!“ Izgovor, da je italijanska slovnica našemu narodu potrebna za tega delj, ker trži s Trstom in Reko, ničev je in otročij! Narod naš trži tudi z nemškim Gradcem, Lincem in Dunajem; trži tudi s Kanižo in vso zahodno Ogersko. Po tem kosmopolitičnem načelu dala bode Matica naša najbrž bodoče leto na svitlo slovnico nemško in magjarsko! Quousque tandem, Matica, abutere patientia nostra? — Potem naj pa odbor z Matičine hiše v Zvezdi sname bahačasti zlati napis „Matica Slovenska“ ter zapiše naj nanjo s črnimi črkami: Zavod za potujčevanje naroda slovenskega.

„*Mir*“ imenuje se nov, slovenskemu narodu po Koroškem namenjen list, katerega bode po novem letu vsakega meseca 10. in 25. dan izdaval tiskarnica družbe sv. Mohorja. List stane za vse leto 1 gld. Izvrstna misel!

V literarnem in zabavnem klubu Ljubljanskem govorili so dné 3. decembra prof. Levec o Preširnu in Čelakovskem, dné 10. decembra g. Grasselli in g. dr. Zarnik o klasicizmu in realizmu po naših, ruskih in ameriškanskih srednjih šolah; dné 17. decembra cand. prof. g. Trtnik o rokopisu kraljedvorskem in dné 29. decembra prof. Levec o umrših narodnjakih leta 1880. in 1881. — Dalje se je na klubovo prošnjo obrnil g. Grasselli do Brockhausa v Lipsku, da bi v novi natis svojega konverzacijskega slovarja vzprejel nekoliko životopisov pisateljev slovenskih. Brockhaus je obljubil to prošnjo izpolniti, kolikor bode možno. Klub mu bode zatorej poslal životopisa Trubarjev, Vodnikov, Preširnov, Janežičev, Bleiweisov in Jurčičev ter razpravo o slovenskem slovstvu.

„*Anastasius Grün's Lehrer, France Preširen, als deutscher Dichter*“ imenuje se razprava Petra pl. Radiča, katero je priobčila dunajska „Heimat“ v 8. številki t. l. Takó poznanje našega Preširna prodira v vedno širše kroge. O tej priliki opozarjamo naše pisatelje, da naj pišoči o pesnikih naših ne rabijo národne, nego pisno obliko krstnih imen. Kdor piše France Preširen, moral bi dosledno pisati tudi Tine Vodnik, Šimen Jenko, Martinec (Davorin) Jenko, Jurčič Joža itd. Izgovor, da se je Preširen sam imenoval Franceta, ne velja, kajti tudi Vodnik se je podpisaval časi: Balant; a vender bi se dan denes ves slovenski svet smijal tistemu, kdor bi govoril o Balantu Vodniku.

Archiv für Heimatkunde von Franz Schumi (sic!) I. Bd., 1. Bg. December 1881. Erscheint zwangslos. Tako se imenuje list, posvečen znanstvenemu raziskavanju slovenske, osobito kranjske zgodovine. Prva številka prinaša sedem izvirnih latinskih listin o najstarejšem slovenskem županu (l. 777.), o raznih krajih kranjskih, o Burhardu, mejnem grofu isterskem itd.; objavlja tudi do sedaj nikjer ne natisneno izvirno pismo Trubarjevo, katero je 5. maja 1575. leta iz Derendingena pisal v nemškem jeziku deželnim stanovom kranjskim. Oziraje se na to, da zdaj skoro nihče ne raziskuje starejše zgodovine slovenske, veseli pozdravljamo podjetje g. Šumija ter list njegov toplo priporočamo vsem prijateljem lepe domovine naše. Posamezne pole stanejo po 30 kr. Naročnino — za 6 pol 1 gld. 80 kr. — prejema gospod Fr. Šumi v Ljubljani, na Narodnem trgu 13.

Dunajska „*Slovenija*“ priredila je 6. decembra m. l. na Dunaji akademijo v spomin Josipa Jurčiča in v korist ustanove njegove. Sloveči pesnik slovenski